

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 27. marts 2017

BS nr. 11-708/2015

3F som mandatar for [REDACTED]

[REDACTED]
8800 Viborg

(advokat Lars Lindkær Jensen, København)

mod

Siemens Wind Power A/S

Fundervej 24

7442 Engesvang

(advokat Søren Vagner Nielsen, København)

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 16. september 2015. Den angår, om en virksomhed kan drages til ansvar for en arbejdsulykke, der ramte en medarbejder fra et vikarbureau, der arbejdede på virksomheden.

Sagsøgeren, 3F som mandatar for [REDACTED], har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Siemens Wind Power A/S, skal betale 114.844,82 kr. med procesrente fra den 16. september 2015.

Siemens Wind Power A/S har påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb fastsat efter rettens skøn.

Oplysningerne i sagen

Dommen er uden fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Den 14. januar 2014 om natten var [REDACTED] på arbejde som ansat i vikarbureauet Adecco. Han arbejdede på Siemens Wind Power A/S - herefter Siemens - fabrik i Engesvang, hvor han sammen med en række andre medarbejdere var i gang med at støbe vinger i glasfiber til vindmøller. Glasfiberen, der skulle bruges til støbearbejdet, befandt sig på paller, der blev anbragt lige ved siden af det sted i produktionshallen, hvor vindmøllevingerne blev støbt. Glasfiberen på pallerne var pakket ind i plastik. I forbindelse med at 3F som [REDACTED] skulle skære hul i plastikken for at fjerne det fra en palle, så glasfiberen var klar til at blive brugt til støbearbejdet, rakte han ind over en palle og satte sit ene ben ned i mellemrummet mellem to pal-

ler. Mens han var i gang med at skære, fik han overbalance og pådrag sig et vrid i knæet i det ben, som han havde placeret mellem de to paller. Han blev ikke sygemeldt i forbindelse hermed, men der blev oprettet en rapport om uheldet i Siemens' arbejdsmiljøorganisation. Han fortsatte med at arbejde som vikar på Siemens.

Den 20. februar 2014 var han også på arbejde som vikar i Adecco på Siemens fabrik i Engesvang. Da han som led i udførelsen af arbejdet skulle rejse sig efter at have siddet på knæ, blev skaden som han pådrog sig den 14. januar 2014 så voldsomt forværret, at han måtte sygemeldes.

Det er ubestridt, at hans sygemelding skyldtes en forværring af skaden, der indtrådte den 14. januar 2014.

██████████ har anført, at Siemens bærer ansvaret for, at han kom til skade den 14. januar 2015.

Beløbet henhold til hans påstand er opgjort således:

Tabt arbejdsfortjeneste i perioden fra den 27. februar til den 13. juli 2014	88.944,82 kr.
Svie- og smerte for perioden fra den 24. februar til den 13. juli 2014 140 dage på hver 185 kr., i alt	<u>25.900,00 -</u>
I alt	114.844,82 kr.

Siemens har bestridt at kunne drages til ansvar for, at han kom til skade, men Siemens har ikke haft bemærkninger til den størrelsesmæssige opgørelse af erstatningskravet.

For retten er der fremlagt billeder til belysning af forholdene på ulykkesstedet, da ulykken skete. Der er også fremlagt nogle arbejdsbeskrivelser og dokumenter udarbejdet i Siemens' arbejdsmiljøorganisation i anledning af arbejdsulykken.

Under hovedforhandlingen er der afgivet forklaring af ██████████, Charlotte Kristensen, David J. Green og Stig Heine Gerstrøm. Forklaringerne er ikke gengivet i dommen.

Parternes synspunkter

██████████ har til støtte for sin påstand i henhold til påstandsdokumentet udarbejdet af hans advokat blandt andet anført:

”...

Det gøres til støtte for den nedlagte påstand gældende at:

Det pågældende arbejde ikke var planlagt, tilrettelagt eller ud-

ført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. nomen i arbejdsmiljølovens § 38. Arbejdsstedet var endvidere ikke indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 42.

Lagerpladsen, hvor sagsøger skulle arbejde, var ikke ryddet tilstrækkeligt. Dette var forårsaget af en ukendt lagermedarbejders uopmærksomhed på grund af travlhed. Dermed var pladsforholdene snævre grundet de hindringer der var sat i vejen for fri udførelse af arbejdsopgaven. [REDACTED] havde dermed ikke fri adgang til at skære plastikken af pallerne, hvorfor han måtte træde ned mellem pallerne.

Det kan lægges til grund, at sagsøgte efterfølgende ændrede arbejdsgangen, idet sagsøgte har indført en reol til pallerne, hvilket understøttes af sagens bilag C og D.

Planlæggelsen og tilrettelæggelsen af arbejdsopgaven er således ændret efter ulykken, hvilket understøtter at sagsøgte har handlet culpøst, og at ulykken dermed kunne været undgået. Sagsøgte har som arbejdsgiver for sagsøger pådraget sig erstatningsansvar, jf. DL 3-19-2., idet sagsøgte hæfter for anonyme fejl. Det fremgår klart af retspraksis, at arbejdsgiveren ifalder ansvar for medarbejderes anonyme fejl.

Der blev heller ikke ført et effektivt tilsyn med arbejdets udførelse, ligesom der ikke blev givet instruktion om de faremomenter, der var forbundet med arbejdets udførelse, jf. normerne i arbejdsmiljølovens § 16 og § 17, stk. 2.

Efter arbejdsulykken blev medarbejderne instrueret i vigtigheden af pallerne placering, hvilket understøtter at arbejdsforholdene ikke var forsvarlige inden sagsøger kom til skade. Efter arbejdsulykken blev medarbejderne instrueret i vigtigheden af pallerne placering, hvilket understøtter at arbejdsforholdene ikke var forsvarlige inden sagsøger kom til skade.

Henset til, at [REDACTED] var vikaransat gøres det i den forbindelse gældende, at sagsøgte havde en skærpet instruktionspligt og tilsynspligt til at sikre, at vikaransatte på lige fod var tilstrækkeligt orienteret om faremomenter og arbejdets udførelse, idet sagsøger som vikaransat havde en begrænset erfaring, hvilket tillægges betydning ved ansvarsvurderingen i såvel den juridiske litteratur som i retspraksis.

Dermed har sagsøgte pådraget sig et erstatningsansvar i anledning af den indtrufne skade.

Der foreligger ikke egen skyld fra [REDACTED] side, der kan få betydning i en erstatningsretlig henseende.”

Siemens har til støtte for sine påstande i henhold til påstandsdokumentet udarbejdet af virksomhedens advokat blandt andet anført:

”...

Det gøres gældende, at sagsøgte ikke har handlet ansvarspådragende i forbindelse med sagsøgerens uheld den 14. januar 2014 og den 20. februar 2014, idet der hovedsageligt lægges vægt på, at arbejdet var planlagt, tilrettelagt og kunne udføres sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, ligesom arbejdsstedet var indrettet fuldt forsvarligt.

Det gøres desuden gældende, at sagsøgte havde opfyldt sin tilsyns- og instruktionsforpligtelse under hensyntagen til sagsøgerens erfaring og opgavens karakter.

Det gøres gældende, at et eventuelt erstatningskrav må bortfalde, subsidiært nedsættes som følge af sagsøgerens egen skyld. Det bestrides, at sagsøgte hæfter for handlinger begået af andre medarbejdere efter DL 3-19-2, idet det ikke er påvist, at der er begået fejl af andre medarbejdere i forbindelse med placeringen af pallerne i området. Det gøres gældende, at pallerne var placeret i de afmærkede båse, og at der derfor ikke er begået fejl af den medarbejder, der placerede pallerne det pågældende sted.”

Parternes advokater har procederet sagen i overensstemmelse med det, der fremgår af påstandsdokumenterne.

Rettens begrundelse og afgørelse

På baggrund af bevisførelsen i form af de fremlagte billeder og vidneres forklaringer lægger retten til grund, at pallerne med glasfiber, som [REDACTED] placerede sit ene ben imellem, umiddelbart inden han fik et vrid i knæet, ikke var placeret indenfor de felter, der var markeret på gulvet. Dette medførte, at der var mindre plads mellem pallerne, end hvis de havde været placeret inden for felterne. Senere er indretningen også ændret, så pallerne placeres i en reol, hvorfra glasfiberen tages fra pallerne.

Med henvisning hertil har [REDACTED] godtgjort, at der var forelå forhold med hensyn til navnlig indretningen af arbejdsstedet, der i den konkrete situation viste sig så u hensigtsmæssig, at Siemens må bære ansvaret for, at han kom til skade med sit knæ.

Selv om den opgave, som [REDACTED] foretog sig, da uheldet skete (skære plastik af paller med en kniv), isoleret set ikke var kompliceret, kan det under de konkrete omstændigheder, hvor det skete som led i en større arbejdsproces, hvor forsinkelse med den, kunne medføre store gener for udførelsen af den større arbejdsproces, ikke føre til, at hans krav på erstatning er bortfaldet eller skal reduceres.

Som følge heraf, og da det er uden betydning fra Siemens' ansvar for [REDACTED], at han var ansat i et vikarbureau, og via det udførte arbejdet, som han kom til skade i forbindelse med, tager retten hans påstand til følge.

Da Siemens har tabt sagen, skal selskabet betale sagsomkostninger til [REDACTED] med 33.060 kr. Ved fastsættelsen af dette beløb er 3.060 kr. til kompensation for hans udgift til retsafgift og resten, 30.000 kr., til kompensation for hans udgifter til advokatbistand. Retten har herved lagt vægt på sagens værdi (114.844,82 kr.) og karakter. Beløbet til kompensation for advokatudgifter omfatter moms.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage skal sagsøgte, Siemens Wind Power A/S, betale 114.844,82 kr. og 33.060,00 kr. i sagsomkostninger til sagsøgeren, 3F som mandatar for [REDACTED] Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Michael Lynge Jensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Herning, den 27. marts 2017.

Helle Buur Sahlholdt, kontorfuldmægtig